

Subaru

pobere violoncello i dva šarpeje

TOMÁŠ VOCETKA, MANAŽER VÝVOJOVÉHO ODDĚLENÍ HEWLETT-PACKARD, PŘI KOUPI NOVÉHO AUTA PŘEMÝŠLEL HLAVNĚ NAD ZAVAZADLOVÝM PROSTOREM.

Text: Eva Hlinovská **Foto:** Ondřej Němec

Dvě dvacetikilové šarpejí slečny Peggy a Rachelka. Nemalé violoncello, na které už deset let hraje šestnáctiletá dcera Kristina, mimochodem studentka pražské konzervatoře. Další dvě dcery manželů Vocetkových – sedmiletá Johanka a nejstarší třiatdvacetiletá Karolína. V neposlední řadě manželka a sem tam nějaké to zavazadlo... To vše se musí

vejít do auta, které si Tomáš Vocetka, jenž vede vývojové oddělení počítačové firmy Hewlett-Packard v Praze, rozhodl loni na jaře pořídit.

„Měl jsem pár technických požadavků. V první řadě náhon na všechna čtyři kola. Máme totiž oblíbenou chalupu nad Bedřichovem v Jizerských horách, kam jezdíme už dvacet let učit dcery lyžovat,“ popisuje pan Vocetka, tmavo-

vlasý muž, jenž působí dojmem totálního klidase, „před subaru jsem měl dva passaty, také s náhonem na všechna čtyři kola. Moc se mi osvědčily. Už deset let nevím, co jsou sněhové řetězy. Když nevyjede kopec tohle auto, nevyjede ho žádné. Jen rolba.“ Pan Vocetka však chtěl výkonnější a prostornější vůz, než byl passat.

Naprosto jistě také věděl, že jeho